

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120212119
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5120212119.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcov: 1/ G. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. M. XX, XXX XX M., 2/ S. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. M. XX, XXX XX M., právne zastúpených: Advokátska kancelária Andrea Havelková, s.r.o., so sídlom D. Dlabača 2748/28, 010 01 Žilina, IČO: 36 854 956, proti žalovaným: 1/ Ing. Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X, XXX XX M., právne zastúpený: A3 advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Partizánska 25, 911 01 Trenčín, IČO: 36 735 311, 2/ MUDr. J. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX, XXX XX . M., 3/ D. J. nar. XX.XX.XXXX, bytom U. X, XXX XX . M., právne zastúpená: Advokátska kancelária AKS, s.r.o., so sídlom Nám. SNP 15, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 711, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 7C/88/2020-152 zo dňa 10.12.2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu v Žiline č. k. 7C 88/2020-152 zo dňa 10.12.2020 z r u š u j e .

Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia z a s t a v u j e .

Vec p o s t u p u j e na prejednanie a rozhodnutie Mestu Žilina.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd odmietol návrh žalobcov 1/, 2/ na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadali, aby a) právni nástupcovia žalovaných a osoby, ktoré sú spolu s nimi spoluvlastníkmi domových nehnuteľností v k. ú. U., a to rodinného domu súp. č. XXX zapísaného na LV č. XXXX, rodinného domu súp. č. XXX zapísané na LV č. XXXX a rodinného domu súp. č. X vedeného na LV č. XXXX na Okresnom úrade Žilina, odbor katastrálny, boli povinní zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by dochádzalo k poškodzovaniu pozemku vedeného v katastri nehnuteľností ako parcela KNC 1401/21 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 957 m² v k. ú. U. zap. na LV č. XXXX vedenom na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor a pozemnej komunikácie na ňom umiestnenej a súčasne konania, ktorým sa obmedzuje alebo znemožňuje prejazd motorových vozidiel cez tento pozemok; b) žalovaní boli povinní do právoplatného skončenia konania v tejto právnej veci umožniť tretím osobám užívanie predmetného pozemku v súlade so spôsobom využitia pozemku zapísaným v katastri nehnuteľností, t. j. pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasti. Vo výroku II. súd návrh žalobcov 1/, 2/ na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšnej časti zamietol s tým, že o nároku na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobcovia 1/, 2/ sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovaným a ich právnym nástupcom a osobám, ktoré sú spolu s nimi spoluvlastníkmi domových nehnuteľností v k. ú. U. zapísaných na LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXXX Okresného úradu Žilina, odbor katastrálny uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by dochádzalo k poškodzovaniu pozemku vedeného v KN ako parc. č. KNC 1401/21 zastavané plochy a nádvoria o výmere 957 m² v k. ú. U.

zap. na LV č. XXXX vedenom na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor a pozemnej komunikácie na ňom umiestnenej a súčasne konania, ktorým sa obmedzuje alebo znemožňuje prejazd vozidiel cez tento pozemok. Zároveň tiež žiadali, aby súd žalovaným uložil povinnosť do právoplatného skončenia konania v tejto právnej veci umožniť žalobcom, ako aj tretím osobám, užívanie predmetného pozemku v súlade so spôsobom využitia pozemku zapísaným v katastri nehnuteľností, t. j. pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cesta, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasť a za tým účelom odstrániť bezodkladne osadené mobilné oplotenie z predmetného pozemku. Ďalej žiadali o uloženie odstrániť z pozemku všetky ostatné prekážky brániace prejazdu motorových vozidiel cez tento pozemok a o uloženie zákazu pokračovať v konaní o odstránenie stavby „Miestna komunikácia ul. E., M. - U.“ začatom na základe žiadosti žalovaných zo dňa 21.12.2018 doplnenej dňa 07.01.2019 Mestu Žilina, Stavebnému úradu, referátu špeciálneho stavebného úradu a IS do právoplatného skončenia konania vo veci. Žalobcovia návrh odôvodnili tým, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností - pozemku vedeného v katastri nehnuteľností ako parc. č. 1401/21 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 957 m² v k. ú. U. zap. na LV č. XXXX pre k. ú. U.. Žalobkyňa 1/ vlastní podiel o veľkosti 2/9, žalobca 2/ podiel o veľkosti 2/9, žalovaný 1/ v podiele 5/27, žalovaná 2/ v podiele 5/27 a žalovaná 3/ v podiele 5/27. Žalovaní na spoločnom stretnutí strán sporu konanom dňa 25.10.2019 prehlasovali žalobcov pri rozhodovaní o hospodárení so spoločnou vecou a rozhodli o dodatočnom osadení mobilného oplotenia na vyššie uvedenom spoločnom pozemku a súčasne obmedzenie prejazdu motorových vozidiel po predmetnom pozemku. Podľa žalobcov žalovaní osadili mobilné oplotenie na predmetný pozemok bez toho, aby žalobcovia mali možnosť sa k tomuto hospodáreniu so spoločnou vecou vopred vyjadriť a pokiaľ sa i snažili dodatočne formálne usporiadať stretnutie so žalobcami, ktorí už len mali vziať na vedomie faktický stav na pozemku, nekonvalidoval sa tým neplatný právny úkon v dôsledku neexistencie dohody podielových spoluvlastníkov, nakoľko žalobcom nebola vopred daná možnosť sa k tejto zmene veci, resp. k hospodáreniu s ňou vyjadriť. Súčasne žalovaní dňa 21.12.2018 podali na Mesto Žilina, odbor stavebný návrh o vydanie povolenia na odstránenie stavby na predmetnom pozemku, ktorý doplnili podaním zo dňa 07.01.2019. Žalobcovia o podaní takéhoto návrhu i napriek tomu, že smeruje k zmene dôležitej veci - zmene jej funkcie a ktorá zasahuje do vlastníckeho práva, nikdy nerozhodovali na žiadnom spoločnom stretnutí, nebolo vykonané žiadne hlasovanie, pri ktorom by mohli prejaviť svoj názor na tento spôsob zmeny spoločnej veci. Predmetná cestná komunikácia priamo nadväzuje na stavebné objekty SO104-00 - úprava cesty do Rosiny 5,750 km a SO214-00 - most na ceste do Rosiny 5,750 km, ktorá slúžia pre prejazd motorových vozidiel, ako i pre turistov, cyklistov a záchranné zložky. Tvrdili, že žalovanými požadované odstránenie stavby je podľa vyjadrenia Mesta Žilina, stavebný úrad v rozpore s územným plánom mesta Žilina. Podľa žalobcov rozhodnutie súdu v predmetnej veci má konštitutívny charakter a v prípade úspechu žalobcov má zabrániť správaniu žalovaných, ktorí dlhodobo zneužívajú svoje vlastnícke právo poškodzujúc nielen súkromnoprávne, ale i verejnoprávne záujmy. Dôvodili, že v opačnom prípade by bol ohrozený výkon samotného meritórneho rozhodnutia, keďže žalovaní, resp. im blízke osoby žijúce s nimi v spoločných domových nehnuteľnostiach, umiestňujú na pozemok okrem mobilného oplotenia rôzne haraburdie, smeti, staré vetvy a pod., cestu poškodzujú a bez nariadenia neodkladného opatrenia by mohla byť zničená a nepoužiteľná na jej účel. Žalobcovia návrh na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčili fotokópiu zápisnice zo zasadnutia spoluvlastníkov z 25.10.2019, na ktorej sa zúčastnili žalobcovia i žalovaní a z ktorej vyplýva, že spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti hlasovali o návrhu spoluvlastníkov na dodatočné schválenie osadenia mobilného oplotenia na uvedenej parcele: za boli žalovaní a proti boli žalobcovia, nikto sa hlasovania nezdržal. Pri hlasovaní o schválení dodatočného obmedzenia prejazdu motorových vozidiel cez uvedenú parcelu boli za žalovaní a proti žalobcovia, nikto sa hlasovania nezdržal. Ďalej doložili fotokópiu návrhu na vydanie rozhodnutia na odstránenie nepovolenej stavby zo dňa 21.12.2018, ktorého navrhovateľmi sú žalovaní 1/ až 3/ a v ktorom žiadajú Mesto Žilina, stavebný odbor o odstránenie nepovolenej stavby pozemnej komunikácie, postavenej na nehnuteľnosti k. ú. U. minimálne v rozsahu CKN parcele 1401/1 zastavané plochy a nádvorie o výmere 957m², fotokópiu uznesenia Mesta Žilina, stavebného úradu, referátu špeciálneho stavebného úradu - dopravy zo dňa 05.08.2020, v ktorom vyzýva neznámeho vlastníka stavby miestnej komunikácie, aby preukázal, že dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými zákonom, najmä s cieľom a zámermi územného plánovania a osobitnými predpismi a stavebné konanie prerušil, fotokópiu oznámenia žalobcov o súdnom spore podľa § 86 CSP adresovaného Mestu Žilina, špeciálnemu stavebnému úradu, odboru dopravy, v ktorom mu oznámili, že žalobcovia podali žalobu na rozhodnutie súdu o nezhode spoluvlastníkov a o poskytnutie ochrany podielovým spoluvlastníkom, navrhli správne konanie zastaviť a požadovali, aby súd zakázal Mestu Žilina, špeciálnemu stavebnému úradu v danej veci ďalej konať, aby Mesto Žilina vstúpilo do súdneho konania s tým, že v prípade

úspechu žalobcov v súdnom konaní si budú voči nemu uplatňovať prípadnú náhradu škody, ktorá by mohla vzniknúť pokračovaním nezákonne vedeného konania o odstránenie stavby. S poukazom na platnú právnu úpravu súd zdôraznil, že neodkladné opatrenie je právnym inštitútom, účelom ktorého je rýchla úprava faktických a právnych pomerov medzi stranami sporu. Neodkladné opatrenie je právnym inštitútom, účelom ktorého je rýchla úprava faktických a právnych pomerov medzi stranami sporu. Nariadenie neodkladného opatrenia je opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami a tieto právne vzťahy vyžadujú rýchlu a efektívnu úpravu a súčasne sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami. Je povinnosťou žalobcu označiť a predložiť dôkazné prostriedky osvedčujúce aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o opodstatnenosti, legálnosti a primeranosti navrhovaného neodkladného opatrenia. Súd po oboznámení sa s návrhom žalobcov dospel k záveru, že návrh žalobcov 1/ a 2/ v časti, v ktorej žiadajú, aby právni nástupcovia žalovaných a osoby, ktoré sú spolu s nimi spoluvlastníkmi domových nehnuteľností v k. ú. U., boli povinní zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by dochádzalo k poškodzovaniu pozemku parc. č. CKN 1401/21 o výmere 957 m² v k. ú. U. zap. na LV XXXX a súčasne k obmedzeniu alebo znemožneniu prejazdu motorových vozidiel cez tento pozemok, ako aj v časti umožnenia užívania predmetného pozemku tretím osobám je neurčitý, a teda i nevykonateľný, nakoľko žalobcovia nešpecifikovali, ktorým konkrétnym subjektom, okrem žalovaných 1/ až 3/ by mal súd uložiť takúto povinnosť. Je povinnosťou žalobcov, aby v podanom návrhu presne označili subjekty, či už s aktívnou vecnou legitimáciou ako žalobcov, alebo s pasívnou vecnou legitimáciou ako žalovaných. V prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia treba rozlišovať, či ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý nie je podaním vo veci samej, pri ktorom súd postupuje podľa § 327 CSP, teda takýto návrh uznesením odmieta bez toho, aby odstraňoval vady podania (§ 327 CSP) s tým, že podľa § 129 CSP súd postupuje iba pri návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je zároveň podaním vo veci samej. Zároveň v prípade väd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia treba rozlišovať, či zistené vady návrhu na neodkladné opatrenie bránia pokračovaniu v konaní, alebo nebránia. Negatívny záver vo vzťahu k tejto otázke znemožňuje súdu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odmietnuť a musí byť o tomto návrhu rozhodnuté štandardným spôsobom. Nevymedzenie presného okruhu žalovaných v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia predstavuje podľa súdu takú vadu návrhu, pre ktorú síce súd môže pokračovať v rozhodnutí o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ale len v tej časti, v ktorej sú žalobcami 1/, 2/ presne špecifikované strany sporu, t. j. žalovaní 1/ až 3/. Súd preto rozhodol o odmietnutí návrhu v časti, v ktorej žalobcovia 1/ a 2/ žiadajú, aby právni nástupcovia žalovaných a osoby, ktoré sú spolu s nimi spoluvlastníkmi domových nehnuteľností v k.ú. U. zap. na LV č. XXXX, XXXX a XXXX boli povinní zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by dochádzalo k poškodzovaniu pozemku parc. č. CKN 1401/21 o výmere 957 m² v k. ú. U. zap. na LV XXXX a súčasne k obmedzeniu alebo znemožneniu prejazdu motorových vozidiel cez tento pozemok, ako aj v časti umožnenia užívania predmetného pozemku tretím osobám. Zároveň uviedol, že i v prípade úplného označenia či už žalobcov alebo žalovaných v tomto konaní (čo však splnené nebolo), nie je daný dôvod nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko žalobcovia 1/, 2/ v návrhu neosvedčili existenciu bezprostredne hrozacej ujmy, ku ktorej by došlo v prípade, ak by súd dočasne neupravil pomery strán sporu nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia. V návrhu síce uvádzajú, že na spoločnom stretnutí strán sporu boli prehlasovaní pri rozhodovaní o hospodárení so spoločnou vecou, pričom zo zápisnice zo zasadnutia vyplýva, že hlasovanie spoluvlastníkov pozemku riadne prebehlo. Žalobcovia 1/, 2/ hlasovali proti osadeniu mobilného oplotenia a obmedzeniu prejazdu motorových vozidiel cez predmetný pozemok, čím vyjadrili svoj názor. Zápisnica je podpísaná všetkými prítomnými osobami, žalobcami i žalovanými. Súd nepovažoval za osvedčené, že žalovaní 1/ - 3/ bránia žalobcom v užívaní spoločnej veci. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovaná v rade 3/ odovzdala kľúče od mobilných brán právnej zástupkyňi žalobcov (list zo dňa 07.12.2020, podací lístok a kópia listu sú súčasťou súdneho spisu), z čoho vyvodil, že žalobcovia majú takisto možnosť využiť na prechod miestne komunikácie nachádzajúce sa v blízkosti dotknutého pozemku, čo vyplýva z predloženej fotodokumentácie. Pokiaľ žalobcovia ďalej žiadali, aby uložil Mestu Žilina, Stavebnému úradu, referátu špeciálneho stavebného úradu zákaz pokračovať v konaní o odstránení stavby, ktoré je momentálne prerušené, uviedol, že Mesto Žilina, Stavebný úrad, referát špeciálneho stavebného úradu v tomto konaní nie je stranou sporu, ani nevystupuje ako intervenient spolu s niektorou stranou sporu, a teda súd mu nemôže ukladať povinnosti (§ 325 ods. 2 CSP). Za podstatné však považoval, že žalobcovia neosvedčili naliehavú potrebu úpravy pomerov medzi stranami sporu, ani, žeby konanie žalovaných 1/ až 3/ smerovalo k ohrozeniu alebo porušeniu práv žalobcov. Zdôraznil, že predmetné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej, a teda nijakým spôsobom neprejudikuje výsledok takéhoto konania. Zároveň dodal, že o nároku na náhradu

trov konania v spojení s rozhodnutím súdu o neodkladnom opatrení bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

2. Proti uzneseniu prvoinštančného súdu doručili odvolanie žalobcovia 1/, 2/ z dôvodov vymedzených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b), c), f), h) CSP. Vytýkali, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď za nesprávny postup považovali odvolanie sa súdu na podanie žalovaných, ktorého prílohou mal byť list zo dňa 07.12.2020 od žalovanej v rade 3/, pričom žalobcom táto časť súdneho spisu známa nie je a do doručenia napadnutého uznesenia im nebola známa ani tá skutočnosť, či sa niektorí zo žalovaných k žalobe, resp. návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyjadril. Z napadnutého uznesenia nevyplýva, že by súd doručoval žalovaným návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na vyjadrenie, a preto nie je zrejmé, akým spôsobom sa žalovaní s podanou žalobou oboznámili. Právo na spravodlivý proces zaručuje žalobcom aj to, že by mali mať možnosť vyjadriť sa pri podaní tohto opravného prostriedku ku všetkým dôkazom a listinám, na ktoré súd v jeho texte odkazuje a ktoré im mal za tým účelom doručiť, avšak nedoručil. Pokiaľ súd žalobcom vyčíta, že nimi podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je v časti, ktorú súd odmietol, neurčitý a nevykonateľný z dôvodu, že žalobcovia nešpecifikovali, ktorým konkrétnym subjektom okrem žalovaných 1/ - 3/ mal súd uložiť povinnosť žiadanú nimi v navrhovanom neodkladnom opatrení, zdôraznili, že pojem „právny nástupca“ (ktorý žalobcovia v podanom návrhu použili), je zákonným pojmom, s ktorým pracujú základné kódexy nášho právneho poriadku, je pevnou súčasťou Právneho poriadku SR vrátane jeho definície a je pojmom určitým a zrozumiteľným. Žalobcovia nemôžu bez vlastnej viny označiť konkrétne osoby, nakoľko nevedia, kto bude právnym nástupcom žalovaných. Takto podaným návrhom na NO sa snažili minimalizovať prípadné obštrukcie v začatom súdnom konaní, ktoré by mohli byť spôsobené prevodmi dotknutého pozemku na iné osoby, než sú v žalobe označení žalovaní v rade 1/ - 3/ a predísť podávaniu ďalších návrhov v prípade, ak by sa osoby na strane žalovaných zmenili. Za prekvapujúce považovali, že konajúci súd použitie tohto pojmu žalobcom vyčíta ako formuláciu nejasnú a neurčitú a s jeho použitím dokonca spája nesprávne následky podľa § 327 CSP, v dôsledku čoho sa odvolaním napadnuté uznesenie v tejto časti javí ako arbitrárne. Za nezrozumiteľnú, neurčitú a nevykonateľnú nepovažovali ani tú časť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorou sa domáhali uloženia povinnosti i osobám, ktoré sú spoluvlastníkmi domových nehnuteľností označených v podanom návrhu, nakoľko vlastnícke právo je vedené v katastri nehnuteľností, ktorý je verejne prístupný, teda je prístupný aj samotnému konajúcemu súdu, a teda je nepochybné, o ktoré osoby sa jedná. Nakoľko však v tejto časti návrh nepovažujú naďalej za dôvodný, i keď z iných príčin, berú žalobcovia 1/, 2/ návrh v časti týkajúcej sa týchto spoluvlastníkov „späť“. Záver súdu o tom, že žalovaní nebránia žalobcom v užívaní sporného pozemku, dokonca podľa názoru súdu majú možnosť využiť na prejazd miestne komunikácie nachádzajúce sa v blízkosti dotknutého pozemku, vyvoláva u žalobcov dôvodné pochybnosti o nezaujatosti zákonného sudcu v spojení s tým, že ide o spor spojený s dlhoročnou osobnou aktivitou a angažovanosťou manžela žalovanej v rade 3/ (ktorý je sudcom OS Žilina) smerujúcou k „zrušeniu“ cesty vedúcej okolo rodinného domu, ktorého je spoluvlastníkom, pričom táto aktivita bola spojená aj s jeho osobnou účasťou v konaní o odstránenie stavby pri organizovaní a podpisovaní petície za zrušenie tzv. „Rosinskej cesty“ napájajúcej sa na dotknutý spoločný pozemok, s ktorou dokonca osobne navštívil aj PZ žalobcov a podobne. Preto sa podľa žalobcov nemožno stotožniť s tvrdením súdu, že ako spoluvlastníci mali možnosť riadne realizovať svoje oprávnenia vyplývajúce im z vlastníctva pozemku s tým, že im DODATOČNE po osadení mobilného oplotenia a po zamedzení prejazdu vozidiel cez pozemok, na ktorom niekoľko desaťročí bola cesta, umožnili žalovaní hlasovať na DODATOČNE zvolanom zasadnutí spoluvlastníkov, ku ktorého zvolaniu VOPRED, t. j. PRED OSADENÍM mobilného oplotenia a zmenou účelu užívania spoločného pozemku nič nebránilo. Nie je skutočnou a zákonnou realizáciou práva žalobcov slobodne sa rozhodovať o spoločnej veci. To, že im bolo umožnené hlasovanie AŽ POTOM, ako bol už jeho výsledok vopred žalovanými realizovaný, jednalo sa o dodatočne formálny postup, nie o skutočné zákonné rozhodovanie o spoločnej veci, ktorý nemôže konvalidovať absenciu riadneho vopred prijatého rozhodnutia vlastníkov spoločnej veci. Ak súd tvrdí opak, ide o popieranie práv žalobcov ako vlastníkov spoločnej veci, o vážny zásah do práv žalobcov zo strany žalovaných, ale i zo strany konajúceho súdu. Svojdôľa, ktorá sa prejavila v konaní a správaní žalovaných, nemá mať miesto pri rozhodovaní súdu, ktorým súd už vopred v podstate vyslovil právny názor prejudikujúci konečné rozhodnutie. Zrejme však opomenul, že žalobcovia nenavrhujú vydanie neodkladného opatrenia z dôvodu, že nemali možnosť rozhodovať o zásadnej zmene spoločnej veci, ale najmä z dôvodu, že rozhodnutie o jej zmene prijaté je nezákonné a založil sa ním protiprávny stav. Ťažiskovou teda nie je otázka, či a kedy mali žalobcovia možnosť využiť svoje oprávnenie rozhodovať o spoločnej veci, ale to, že žalovanými prijaté rozhodnutie je podľa ich názoru

nezákonné, a teda nemôže požívať ochranu v žiadnom konaní a nemožno z neho odvodzovať žiadne právne následky, ktoré by súd svojím rozhodovaním mohol chrániť. Žalobcovia nemenne trvajú na tom, že rozhodovanie v spoločnej veci má byť uskutočnené ešte predtým, než sa táto vec zmení, resp. sa zmení aj charakter či spôsob jej užívania. Správanie žalovaných označili za úmyselné, vykonané v rozpore s dikciou zákona účelovo, ktoré by nemalo požívať ochranu zo strany súdu. V podaní žalovaní hrubo porušujú (nielen ohrozujú) práva žalobcov, a teda na namieste je rýchly a účinný zásah zo strany súdu. Súčasne, pokiaľ sa jedná o hroziacu ujmu, tá spočíva v znemožnení užívania nielen žalobcom, ale aj verejnosti, záchranným zložkám, hasičom, zdravotníkom, ktorí ho využívali titulom práva všeobecného užívania, smetiárom pri vývoze odpadu z okolitých domov, ako i pre prípadné odstraňovanie havarijných situácií na vedení plynu, elektriny či kanalizácií, ktoré je konaním žalovaných vážne ohrozené, ak nie úplne znemožnené. Taktiež sa znemožnila údržba a oprava pozemku, ktoré sú nevyhnutné, počas prebiehajúceho súdneho sporu môže dôjsť k trvalým následkom bez možnosti nápravy. Žalovaní 1/ - 3/ svojvoľne nerešpektujú právny skutkový stav týkajúci sa dotknutého pozemku, ktorý spočíva v tom, že ide o pozemok, ktorý slúžil a má slúžiť ako cestná komunikácia, slúžil tomuto účelu na základe rozhodnutia ich právnych predchodcov, tento účel je zapísaný v katastri nehnuteľností. Tento stav sú povinní rešpektovať, nie ho svojvoľne meniť. Za neočakávanú argumentáciu súdu považovali radu, aby namiesto prejazdu cez svoj pozemok používali na prejazd susediace miestne komunikácie, ktoré im vlastnícky nepatria. Takýto postoj konajúceho súdu k ochrane vlastníckeho práva žalobcov, ktoré je ako základné právo chránené nielen Ústavou SR, ale aj Dohovorom, považujú za prejav svojvôle, v dôsledku ktorého je napadnuté uznesenie arbitrárnym rozhodnutím. Ak by sa totiž ako žalovaní správali všetci vlastníci pozemkov pod cestnými komunikáciami, jednalo by sa o kolaps dopravnej situácie minimálne v mestskej časti U.. Svojím postupom súd na jednej strane poskytol nenáležitú ochranu žalovaným ako vlastníkom porušujúcim zákon, na druhej strane menšinových spoluvlastníkov odkázal na užívanie cudzích pozemkov iných vlastníkov. Pozornosti súdu uniklo, že žalobcovia sa nedomáhajú prejazdu ku svojej nehnuteľnosti, ale žalobu podali z dôvodu, že sú spoluvlastníkmi prejazdovej cesty, ktorým pre svojvôľu a nezákonný postup žalovaných 1/ - 3/ nemôžu vôbec užívať a nemôže ho užívať ani verejnosť, ktorej právo všeobecného užívania dlhoročne patrí, vrátane záchranných zložiek. V uvedenom vzhľadli ujmu, ktorú sú nútení žalobcovia po dobu viac ako roka znášať a ktorá zakladá dôvodnosť ich návrhu na neodkladné opatrenie v časti týkajúcej sa povinností, ktoré navrhovali uložiť žalovaným. Za nie bez významu považovali, že žalovaní údajne oslovujú vlastníkov pozemkov pod tzv. Rosinskou cestou, nabádajú ich k postaveniu rámp či iným obmedzeniam prejazdu, o čom síce nevedia predložiť dôkazy. Ak by teda súd nezasiahol žalobcami navrhovaným spôsobom do pomerov medzi stranami sporu v rozpore s čl. 21 CSP, môže mať jeho rozhodnutie negatívne dôsledky na celú infraštruktúru v meste Žilina, ako i na správanie ďalších vlastníkov pozemkov pod cestami. Pokiaľ súd odkazuje na list zo dňa 07.12.2020, z ktorého má vyplývať, že žalovaná v rade 2/ doručila PZ žalobcov kľúče od mobilných brán nachádzajúcich sa na dotknutom pozemku, tento list sám o sebe a ani podací lístok neosvedčujú doručenie, ale len odoslanie uvedených kľúčov. Na to by musela byť predložená listina, ktorá preukazuje samotné doručenie zásielky, o ktorej predložení či nepredložení sa z obsahu napadnutého uznesenia nedozvedáme. Z listín, ktoré súd uviedol v napadnutom uznesení - list a podací lístok - takýto záver neosvedčujú. Žalobcovia však túto skutočnosť nerozporovali. Z uvedeného vyplýva, že minimálne žalovaná v rade 3/ po podaní žaloby a ešte pred vydaním neodkladného opatrenia postavila bez toho, aby o tom bolo akokoľvek rozhodované stranami sporu alebo spoluvlastníkmi dotknutého pozemku, nové rampy, pokračuje v nezákonnom konaní, ktoré viedlo k podaniu žaloby. Neprejavila skutočnú vôľu umožniť žalobcom v rade 1/ a 2/ realizáciu ich oprávnenia užívať predmetný pozemok na prejazd, nakoľko pred a za rampami je naďalej aj oplotenie, ktoré tam bolo umiestnené ešte pred zasadnutím konaným 25.10.2019 a ktoré i po prípadnom odomknutí novozriadených rámp bráni ďalej žalobcom 1/ a 2/ v užívaní tohto pozemku na prejazd motorovým vozidlom. Z fotodokumentácie stavu na pozemku v čase podania žaloby a v čase podania odvolania, z ich porovnania je zrejmé, že rampy v čase podania žaloby neexistovali. Momentálne sú umiestnené a súčasne je na nich viditeľné poškodenie cestného telesa. Z uvedeného považujú za zrejmé, že nimi podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v časti týkajúcej sa uloženia navrhovaných povinností žalovaným bol a je plne dôvodný, ako i návrh v časti týkajúcej sa oprávnenia žalobcov navrhovaného v podaní zo dňa 08.11.2020. Žalovaní podľa nich vykonávajú svoje oprávnenia plynúce im z vlastníctva svojvoľne, bez rešpektovania skutočnosti, že nie sú výlučnými vlastníkmi spoločného pozemku, ale že jeho spoluvlastníkmi sú i žalobcovia. Navyiac, v napadnutom uznesení sa súd vôbec nevysporiadal s tou časťou návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorou navrhovali, aby im povolil odstrániť z dotknutého pozemku všetky ostatné prekážky brániace prejazdu motorových vozidiel cez tento pozemok. Ak by súd považoval v tejto časti návrh za neurčitý, nakoľko v ňom nie sú detailne definované všetky prekážky, poukazujú,

že bez vlastnej viny nemôžu označiť všetky, nakoľko, ako vyplýva z vyššie uvedeného, žalovaní po podaní žaloby pokračujú v protiprávnom konaní, stávajú na predmetnom pozemku, ďalšie prekážky prejazdu motorových vozidiel, o čom svedčí aj vyššie uvádzané správanie žalovanej v rade 3/, z ktorého jednoznačne vyplýva, že na dotknutom pozemku stoja rampy, čo je medzi stranami sporu nesporné. V kontexte uvedeného sa potom nemožno čudovať dôvodným pochybnostiam žalobcov o nezaujatosti zákonného sudcu, zdanie nezaujatosti je v danom prípade vážne narušené tým, že v spore, v ktorom sa dlhoročne osobne angažuje jeden zo sudcov Okresného súdu Žilina, bude rozhodovať práve ten istý súd, kde pracuje v možnom dennom kontakte s ostatnými kolegami, teda aj zákonným sudcom. Pokiaľ by sa aj zákonný sudca v tejto veci necítil subjektívne zaujatý, nepochybne z vyššie uvedených objektívnych príčin zdanie jeho nezaujatosti je vážne narušené. Dĺžka trvania jeho pôsobenia na Okresnom súde Žilina nie je v tejto chvíli rozhodujúca, tou bude totiž až dĺžka samotného konania o tomto spore, kedy bude zákonný sudca vystavený osobnému, každodennému kontaktu s dotknutým zákonným sudcom - manželom žalovanej v rade 3/, ako i možnému tlaku plynúcemu z možnosti kolegiálneho konfliktu na jednom a tom istom súde v dôsledku rozhodovania v tejto veci, pričom sa môže jednať nielen o konflikt so samotným JUDr. J., ale i o konflikt s inými kolegami, ktorí môžu vzhľadom na dlhoročné minimálne kolegiálne vzťahy s JUDr. J. s ním v tejto veci sympatizovať, prípadne s jeho manželkou ako stranou sporu. Žiadali preto prihliadať na tieto skutočnosti a zväžiť možnú zaujatosť zákonnej sudkyne, ako i pri rozhodovaní odvolacieho súdu o tomto odvolaní žalobcov v kontexte nimi uvádzaného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP. Odvolacie dôvody narušujúce zdanie nezaujatosti tak môžu jestvovať aj na strane jednotlivých sudcov Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu. Mesto Žilina po podaní návrhu na nariadenie neodkladného konania prerušilo konanie o odstránení stavby vedené z podnetu žalovaných 1/ a 3/, v nadväznosti na čo žalobcovia v tejto časti zobrali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia späť. Žiadali preto uložiť žalovaným, ako i právnym nástupcom, zdržať sa konania spočívajúceho v poškodzovaní nimi identifikovaného pozemku a na ňom umiestnenej pozemnej komunikácie a súčasne konania, ktorým sa obmedzuje alebo znemožňuje prejazd motorových vozidiel cez tento pozemok. Žalovaní sú povinní do právoplatného skončenia konania v tejto právnej veci umožniť žalobcom, ako aj tretím osobám, užívanie sporného pozemku v súlade so spôsobom jeho využitia zapísanom v katastri nehnuteľností ako pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasti a za tým účelom odstrániť bezodkladne osadené mobilné oplotenie a rampy z predmetného pozemku, žalobcom umožniť odstrániť zo sporného pozemku všetky prekážky brániace prejazdu motorových vozidiel cez tento pozemok.

3. Žalovaný v rade 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov sa predovšetkým vyjadril k odvolaciemu návrhu, ktorý nielen nezodpovedá potrebe naliehavosti úpravy, ale najmä nie je procesne udržateľný. Žalobcovia presadzujú záujmy tretích osôb, čo sa javilo už zo skutkových tvrdení uvedených v žalobe a pokračovalo i v odôvodnení odvolania, tvrdené vyústilo i v tzv. odvolacom petite, kde sa opäť domáhajú, aby súd poskytol predbežnú ochranu práv užívacieho charakteru pre neurčitý počet tretích osôb. Takto koncipovaným odvolacím návrhom, že popri sebe žiadajú predbežne dovoliť užívanie spoločného majetku nekonečnému počtu tretích osôb, diskvalifikujú svoje odvolanie, aby malo nádej na úspech. Pokiaľ sa práva dovolávajú z dôvodu „verejného záujmu“, tento jednak personálne nereprezentujú, a ani v tomto zmysle civilný súd by nebol ten príslušný orgán, ktorý má v spoluvlastníckej veci v zmysle CSP nejaké verejné záujmy vôbec prejednávať. Uvedené odporuje procesným možnostiam všeobecných súdov. V hmotnoprávných otázkach odkázal na pôvodné vyjadrenie k žalobe, pričom zdôraznil, že ani z hľadiska osvedčenia predbežnej danosti nároku vo veci samej, nie je výhľadovo na mieste vôbec vydať neodkladné opatrenie, predovšetkým vo vzťahu k domnelým nárokom, ktorých sa domáhajú vo veci samej a ktoré vo veci samej nemôžu obstáť pre rozpor s objektívnym hmotným právom. Odvolatelia odkrývajú aj pôvodnú domnienku, že dôvody prehlasovania menšinových spoluvlastníkov sú iba zástupnými, hlavná podstata sporu tkvie v záujmoch tretích osôb, ktoré povyšujú na verejný záujem. Tieto však žalobcovia iba titulom spoluvlastníckych práv evidentne vôbec nemôžu zastupovať, ani nijako uplatňovať, hoci ich procesné nároky vyznievajú, akoby konali v mene tretích osôb. Žalovaný 1/ opakovane zdôraznil, že okruh osôb vecnoprávne legitimovaných je ohraničený jedine osobami spoluvlastníkov dotknutej veci a nikoho iného, z tohto dôvodu iba v tomto okruhu subjektov je daný rozhodovací priestor pre súd a ak odvolanie, ako i žaloba samotná, tento rámec rozširujú, ide o objektívny dôvod smerujúci k nemožnosti im vyhovieť. Žiadal preto uznesenie prvoinštančného súdu potvrdiť.

4. Žalovaná v rade 3/ uviedla, že spolu s manželom je priateľom a rodinným známym sudcov Krajského súdu v Žiline, ktorých vymenovala pod bodmi a) - e). Zastala názor, že súd napadnutým rozhodnutím

správne rozhodol o návrhu žalobcov, nakoľko neodkladným opatrením je možné dočasne upraviť vzťahy výlučne medzi účastníkmi konania, čo návrh žalobcov nerešpektuje, nemožno zasiahnuť i do práv a povinností bližšie nešpecifikovanej skupiny osôb - právni nástupcovia a tretie osoby. Zároveň je takto formulovaný petit neurčitý, a teda je nevykonateľný. Minimálne by nebol individualizovaný subjekt nositeľa práv. Žalobcovia žiadnym spôsobom, resp. nedostatočne osvedčili bezodkladnú naliehavú potrebu dočasne upraviť vzťahy medzi účastníkmi a takúto potrebu nie je možné vyvodiť z jednoduchého vyjadrenia žalobcov spočívajúceho v tom, že „chcú chodiť po svojom pozemku a nemôžu“, pričom nijako nešpecifikovali, v čom má spočívať ich potreba. Ako uviedol súd vo svojom rozhodnutí, prechod cez dotknutý pozemok nie je nevyhnutne potrebný, nakoľko doslova niekoľko metrov od predmetného pozemku sa nachádza množstvo miestnych (teda verejne prístupných) komunikácií, po ktorých sa dá nerušene prechádzať, vrátane záchranných zložiek, atď. Žalobcovia neosvedčili naliehavú potrebu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobcom nie je nijakým spôsobom bránené v prechode cez pozemok. Pokiaľ vytýkajú, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, zdôraznila, že konanie o návrhu na NO je skráteným osobitným konaním, v ktorom súd vychádza z toho, čo sa nachádza v súdnom spise, v ktorom sa mimo podania žalobcov nachádzalo i vyjadrenie žalovanej v rade 3/ a žalovaného v rade 1/. To znamená, že súd pri svojom rozhodovaní vychádzal nielen z tvrdení žalobcov, ale i z predmetných vyjadrení. K porušeniu práva na spravodlivý proces nedošlo, keďže žalobcovia mali a majú stále možnosť nahliadať do súdneho spisu, robiť si z neho výpisky, odpisy, nehovoriac o možnosti využitia elektronického súdneho spisu. Žalovaná v rade 3/ sa týmto spôsobom oboznámila so žalobou, ako i prílohami a následne aj nahliadnutím do elektronického súdneho spisu. Ako je uvedené vyššie, NO musí vždy upravovať vzťahy medzi účastníkmi konania a nie vzťahy medzi nejakou neidentifikovanou skupinou osôb. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Krajského súdu v Nitre z 23. augusta 2016 sp. zn. 9Co/476/2016. Uloženie povinnosti inej osobe Civilný sporový poriadok na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 nepripúšťa. Tvrdenie žalobcov o nesprávnom postupe súdu v tejto otázke je nesprávne a nezmení na tom nič ani rozsiahla argumentácia v pojme „právny nástupca“. I keď sa v právnej praxi tento pojem vo všeobecnosti používa, nie je možné z neho jednoznačne vyvodiť konkrétnu osobu. Ide o označenie skupiny osôb bez jej jednoznačnej identifikácie. Uvedené sa vzťahuje i na skupinu osôb označenú ako „spoluvlastníci domových nehnuteľností“, pri ktorej platí, že CSP rieši spory medzi konkrétnymi osobami, čoho dôkazom je požiadavka v žalobe jednoznačne špecifikovať osoby účastníkov. Bez tohto označenia bude konanie o takejto žalobe odmietnuté. Žalobcovia neosvedčili bezodkladnú naliehavú potrebu autoritatívneho zásahu súdu do ich vzťahu s ostatnými podielovými spoluvlastníkmi, aj keď rozsiahlo opisujú, v čom im malo byť do ich práv zasiahnuté. Ide o argumentáciu, ktorá sa týka veci samej a bude predmetom ďalšieho dokazovania. Žalobcovia sa tvrdeniami o potrebe prechádzania po pozemku záchrannými zložkami, hasičmi, záchrannými, opravármi, vodármi, atď., len snažia „zahrať na city“ súdu bez toho, aby zároveň uviedli, že pozemok je dlhý približne 100 metrov, neprechádza popri desiatkach nehnuteľností, v jeho blízkosti sa nachádzajú výlučne tri domy žalovaných, ku ktorým je zriadený prístup prostredníctvom miestnych komunikácií bez potreby prechodu cez pozemok a zároveň, ako vyplýva z priložených fotografií, prístup/prechod cez pozemok nie je zamedzený, ale len čiastočne obmedzený. V jeho blízkosti sa nenachádzajú žiadne stavby žalobcov, to znamená, že žalobcovia nemajú žiadnu nevyhnutnú potrebu prechodu cez pozemok. Žalobcovia bývajú približne 1,5 km od riešeného pozemku. Žalobcovia nemajú žiaden záujem pozemok nejakou formou využívať, ako to jednoznačne vyplýva z listu PZ žalobcov zo dňa 14.01.2021, ich cieľom je „umožniť prejazd aj verejnosti“, to znamená, že žalobcovia neriešia svoje práva, ale práva domnelé a nepreukázané, práva verejnosti, teda nešpecifikovaných tretích osôb. Žalobcovia nesprávne, dokonca až klamlivo v rozpore s napádaným uznesením uvádzajú v odvolaní skutočnosti, ktoré v napadnutom rozhodnutí uvedené nie sú. V žiadnom prípade z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by súd niekomu radil, pomáhal, nadržoval. Je nepochopiteľné, ako je možné, že žalobcovia z vety, ktorá len zdôrazňuje, prečo nie je naliehavo potrebné nariadiť NO, vyvodili, že súd radí účastníkovi konania. V neposlednom rade platí, že ustanovenia CSP nemôžu slúžiť na ochranu práv a záujmov verejnosti, ale rieši len otázky súkromnoprávných sporov. Je vylúčené, aby súd prostredníctvom NO riešil otázky verejného práva, na to nemá kompetenciu. V tejto súvislosti poukázala na ustanovenie § 3 CSP a žiadala napadnuté uznesenie ako správne potvrdiť.

5. Žalobcovia vo vyjadrení k podaniu žalovaného v rade 1/ odmietli, že by v tomto konaní uplatňovali ochranu tretích osôb verejného záujmu namiesto ochrany svojich práv ako spoluvlastníkov dotknutého pozemku. Nesúhlasili s právnou argumentáciou žalovaného v rade 1/, ktorý definuje predmet sporu odlišne od toho, ako tento v podanej žalobe špecifikovali žalobcovia. Z podanej žaloby - listín, ktoré boli spolu s ňou súdu predložené je zrejmé, že spoločný pozemok strán sporu je pozemkom, na ktorom je

umiestnená verejná miestna komunikácia, ktorá stranám sporu nepatrí a ku ktorej sa viaže dlhoročné právo jej všeobecného užívania. Žalobcovia podali žalobu a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že súkromnoprávnou dispozíciou žalovaných 1/ - 3/ ako spoluvlastníkov spoločného pozemku údajne na základe postupu podľa § 139 ods. 2 OZ došlo k odňatiu práva užívať vec spôsobom, ktorým žalobcovia túto užívali dlhoročne a nerušene spôsobom, ktorý nikto nespochybňoval. Tento bol určený na základe rozhodnutia ich právnych predchodcov, ktorí „venovali“ pozemok na vybudovanie pozemnej komunikácie niekedy v 50.-tych rokoch 20. storočia. Z doterajších podaní žalobcov nie je možné dovodzovať, že sa žalobcovia domáhajú poskytnutia súdnej ochrany právu verejnosti. Len poukázali popri inom na to, že nimi namietanou nezákonnou súkromnoprávnou dispozíciou žalovaných týkajúcou sa spoločnej nehnuteľnosti došlo k zásahu nielen do ich práv ako spoluvlastníkov, ale do práv všeobecného užívania pozemných komunikácií, do práva vlastníka a taktiež aj do práv správcu predmetnej miestnej komunikácie. Tým sa nielen žalovaný, ale i žalobcovia bez vlastného zavinenia dostali do pozície porušovateľa tohto práva, a teda v dôsledku namietanej súkromnoprávnej dispozície žalovaných sú vystavení možným konaniam či postihom na úseku verejného práva, a to len a len pre nezákonný postup žalovaných ohľadom užívania a zmeny účelu spoločnej veci. Právo verejného užívania nemožno odňať súkromnoprávnou dispozíciou, rovnako tak nemožno rozhodnutím časti spoluvlastníkov de facto vylúčiť z užívania spoločnej veci zvyšných spoluvlastníkov, pričom žalovaní svojvoľne bránia žalobcom v užívaní spoločnej veci spôsobom, ktorým túto užívali po dlhé roky, bránia im úplne v tom, aby predmetnú spoločnú vec mohli užívať. Založili protiprávny stav, ktorým zamedzili žalobcom možnosť realizovať riadne a v súlade s platným právom ich povinnosti spojené s vlastníctvom spoločnej veci. Žalobcovia sa domáhajú súdnej ochrany ako spoluvlastníci spoločnej nehnuteľnosti v rámci súkromnoprávnych vzťahov. Nedomáhajú sa ochrany verejného záujmu. Ide len o snahu žalovaného 1/ mariť konanie o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia nesprávnym tvrdením o jeho procesnej nesprávnosti, ktorá má zjednodušene spočívať v nedostatku právomoci súdu. Dôvodnosť žaloby návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia potvrdzuje i skutočnosť, že im bola doručená výzva Mesta Žilina k odstráneniu preukážok cestnej premávky, umiestnených na cestnom telese verejnej miestnej komunikácie v Žiline - U. zo dňa 02.02.2021. Žiadna zo strán sporu nečiní sporným existenciu prekážok stojacich na miestnej komunikácii umiestnenej na spoločnom pozemku, ako ani to, akým spôsobom bol až do umiestnenia týchto prekážok zo strany žalovaných tento pozemok užívaný. Tieto sú umiestnené z rozhodnutia žalovaných v rade 1/ - 3/ bez vedomia a súhlasu žalobcov. Je osvedčené, že žalobcovia nemôžu nerušene v dôsledku nezákonného konania žalovaných užívať spoločnú vec, a teda je zo strany súdu daná dočasná úprava vzťahov medzi stranami sporu navrhovaná žalobcami v podobe nimi navrhovaného neodkladného opatrenia. Naliehavosť odvodzovali od skutočnosti, že žalovaní napriek žiadostiam žalobcov, ako i výzve Mesta Žilina, udržiavajú nastolený protiprávny stav od roku 2016, t.j. už dlhodobo hrubým nerešpektovaním a porušovaním práv žalobcov ako spoluvlastníkov, v dôsledku ktorej môže vzniknúť škoda, ktorej náhrady by sa mohol správca alebo vlastník miestnej komunikácie domáhať či už od žalobcov alebo žalovaných. V závere upravili návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a odvolaciemu súdu navrhli uložiť žalovaným zdržať sa konania, ktorým sa žalobcom obmedzuje alebo znemožňuje právo užívať nimi označený pozemok na prejazd ich motorovými vozidlami po verejnej miestnej komunikácii na ňom sa nachádzajúcej, zdržať sa akýchkoľvek obmedzení žalobcov (oplotenie, rampy, panely, NEW JERSEY, iné panely) v užívaní predmetného pozemku s výnimkou obmedzení, ktoré vyplývajú zo všeobecne záväzných právnych predpisov. Žalobcovia sú oprávnení odstrániť z verejnej miestnej komunikácie na predmetnom pozemku všetky obmedzenia brániace užívaniu verejnej miestnej komunikácie s výnimkou obmedzení, ktoré vyplývajú zo všeobecne záväzných právnych predpisov. V prílohe doložili výzvu Mesta Žilina zo dňa 02.02.2021 s fotodokumentáciou.

6. V podaní, doručenom Krajskému súdu v Žiline 16. 02. 2021, zo dňa 03. 02. 2021 Mesto Žilina oznámilo vstup intervenienta. Mesto Žilina so sídlom MSÚ Námestie obetí komunizmu, Žilina zastúpené Mgr. Petrom Fiabáne, primátorom, do konania z vlastného podnetu na strane žalobcov. Svoj právny záujem na výsledku sporu odôvodnil poukazom na ust. § 4b ods. 1, 2 cestného zákona s tým, že siete miestnych komunikácií sa budujú a udržiavajú v súlade s územnou dokumentáciou, tak aby uľahčovali osídlenie a vyhovovali potrebám miestnej dopravy, prípadne poľnohospodárskej dopravy a ak to vyžadujú všeobecné záujmy aj potrebám diaľkovej dopravy a potrebám obrany štátu. Ďalej poukázal na § 6 vyhlášky federálneho ministerstva dopravy č. 35/1984 Zb. s tým, že intervenient je správcou miestnych komunikácií a zároveň orgán miestnej štátnej správy vo veciach miestnych a účelových komunikácií. Pozemná komunikácia nachádzajúca sa na parcele v podielovom spoluvlastníctve žalobcov a žalovaných je miestnou komunikáciou evidovanou v centrálnej technickej

evidencii ciest SR. Zároveň intervenient uvedenú komunikáciu eviduje v passpote. Z miestnych komunikácií, ktorý je technickou evidenciou miestnych komunikácií intervenient zabezpečuje opravy, údržbu a čistenie všetkých miestnych komunikácií zahrnutých v technickej evidencii - passpote o miestnych komunikácií. Podľa UPN-E Žilina v platnom znení je pozemok parcelné č. KN-C 1401/21 k.ú. U. súčasťou ulice Na Hájk mestskej zbernej komunikácie funkčnej triedy B3 a kategórie MZ 8/50 a cyklotrasy, ktoré mimoúrovňovo - ponad diaľničný prevádzkač pokračujú v smere na obec Rosina. Územný plán obce teda aj do budúca počíta s existenciou pozemnej komunikácie na pozemku v spoluvlastníctve žalobcov a žalovaných, podporuje tvrdenia žalobcov o tom, že pozemok v podielovom spoluvlastníctve žalobcov a žalovaných bol po dobu viac ako 50 rokov užívaný ako verejne prístupná pozemná komunikácia, žalovaní nadobudli pozemok do vlastníctva v čase, keď už bol využívaný ako pozemná komunikácia. Takto ho užívali žalovaní za účelom prepravy stavebného materiálu na svoje ďalšie pozemky, na ktorých budovali rodinné domy. V zastavanom území má charakter miestnej komunikácie, ďalej pokračuje ako účelová komunikácia, ktorá spája Mesto Žilina s Obcou Rosina, priamo nadväzuje na konkrétne stavebné objekty. Žalovaní svojím konaním obmedzujú právo všeobecného užívania pozemnej komunikácie, ochromujú dopravu osobných motorových vozidiel, v danom mieste zabraňujú prejazdu záchranných zložiek. Ďalej poukázal na ust. § 2 ods. 2 písm. r/ zákona č. 8/2009 Z. z. v cestnej premávke, na ust. § 43 ods. 1 prvej vety zákona č. 8/2009 Z. z., § 10 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. zákona o pozemných komunikáciách (cestný zákon), § 20 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. (cestný zákon). Intervenient ako správca komunikácie a súčasne príslušný cestný správny orgán konanie žalovaných považuje za porušenie zákona o cestnej premávke, vyzval žalovaných na odstránenie prekážky cestnej premávky, má však záujem, aby o uložení tejto povinnosti rozhodol i súd z dôvodu, že už v minulosti sa intervenient pokúsil ako správca prekážku odstrániť sám na náklady toho, kto prekážku cestnej premávky spôsobil, avšak manžel žalovanej 3/ pracovníkov vykonávajúcich demontáž oplotenia slovné napádal, bránil im splniť literu zákona. Intervenient už dnes bude odstraňovanie prekážky viesť iným spôsobom, avšak rozhodnutie súdu by aj do budúca jednoznačne upravilo pomery k dotknutej komunikácii a eliminovalo by snahu žalovaných obmedzovať verejnosť v užívaní tejto verejne prístupnej komunikácie. Intervenient uvedenú miestnu komunikáciu zaradenú do majetku, síce nedisponuje dokladom o jej vybudovaní, ani právnym titulom v listinnej podobe, čo však nevylučuje jeho vlastnícke právo k pozemnej komunikácii v časti miestnej komunikácie v zastavanom území k.ú. U. tak, ako túto eviduje v passpote miestnych komunikácií. V tejto súvislosti poukázal na § 3d ods. 3 zákona o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v platnom znení. Uviedol, že Mesto Žilina, stavebný úrad, referát špeciálneho stavebného úradu - doprava, vedie konanie o odstránenie stavby podľa § 88 ods. 1 písm. b/ Stavebného zákona v spojení s § 88a ods. 1 Stavebného zákona o dodatočnom povolení stavby vo vzťahu k stavbe „miestna komunikácia“, ulica E., M. - U.“, ktoré bolo prerušené do doby rozhodnutia súdu o predbežnej otázke v zmysle § 40 ods. 1 Správneho poriadku v predmetnom súdnom spore. Záujem na výsledku sporu odôvodnil i tým, že konaním žalovaných je znemožnené užívanie verejnoprospešnej stavby, ktorá je miestnou komunikáciou a ktorú spravuje a udržiava intervenient. Konanie žalovaných priamo znemožňuje plniť si svoje zákonné povinnosti vyplývajúce z § 4 ods. 3 písm. g/, h/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení nielen pre verejnosť, ale aj záchranné zložky, čo môže spôsobiť znemožnenie poskytnutia prvej pomoci obyvateľom obce v ohrození života a zdravia. Zároveň podporil návrh žalobcov na vydanie neodkladného opatrenia po akceptovaní čiastočného späťvzatia návrhu v časti týkajúcej sa „spoluvlastníkov“.

7. Žalovaný v rade 1/ vo vyjadrení k vstupu intervienta do konania žiadal, aby súd intervenciu Mesta Žilina do konania podľa § 83 CSP nepripustil. Už zo samotnej podstaty a povahy sporu podľa neho mesto objektívne nemôže mať nejaký záujem na výsledku konania. Ide iba o záujem na výsledku veci samej a nie v štádiu vydania neodkladného opatrenia a opravnom konaní. Navyše je vec v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd nie je funkčne príslušný intervenciu procesne pripustiť. Nepripustnosť intervencie Mesta Žilina do tohto druhu konania je určovaná aj druhom sporu, v ktorom je v podstate ohraničený počet účastníkov ich vzájomným hmotným vzťahom, t.j. spoluvlastníctvom. Vytkol žalobcom, že sa do sporu snažia bezdôvodne vzťahovať akoby práva tretích osôb, domáhať sa vstupu do sporu iba na základe púheho správcovstva cestnej stavby na pozemku, ktorého legálnosť je sama o sebe aj zo skorších vyjadrení Mesta Žilina adresovaných v inej správnej veci účastníkom spochybnená, zjavne nepostačuje. Spomínaná nedostatočnosť je podobne determinovaná aj samotnou povahou návrhu tým, čoho sa v petite žalobcovia domáhajú, teda odlišnosti záujmov na hospodárení so spoločným pozemkom. Z hľadiska právnej povahy mesta ako právnickej osoby je vylúčené, aby vykonávala tie užívacie práva k pozemku, ako sa ich domáhajú žalobcovia. Zároveň nezastupuje súkromné záujmy vybraných občanov, osobitne žalobcov, či nebudaj všetkých fyzických osôb, ktoré by potencionálne mali

záujem rovnako ako žalobcovia vec užívať. Vyústilo by to do toho, že by do konania mohol vstúpiť až nekonečný rad záujemcov o intervenciu z obdobných dôvodov. Chýba príčinná súvislosť, prečo Mesto Žilina vstupuje do súkromného sporu a práve na strane žalobcov. Jednou z verejných úloh mestskej samosprávy je zachovať pokoj vo vzťahoch medzi občanmi, nie riešiť spory civilnej povahy. V predmetnej veci sa Mesto Žilina angažuje na jednej strane oproti iným svojim občanom. Navyiac ide o stavbu na súkromnom pozemku, ktorej správcom má byť Mesto Žilina, hoci svojho času považovalo cestu na dotknutom pozemku ako nepovolenú, a teda aj neskolaudovanú stavbu, o ktorej by malo viesť aj správne konanie o jej odstránenie. Z uvedeného aspektu sa javí aj takáto angažovanosť mesta do civilného sporu ako nanajvýš účelová a podivná. Žiadal vstup mesta do konania nepripustiť.

8. Žalovaná v rade 3/ vo vyjadrení navrhla, aby súd vstup Mesta Žilina ako intervienta na strane žalobcu 1/ a žalobcu 2/ do konania nepripustil. Za potrebné považovala uviesť, že predmetom tohto konania je riešenie súkromno-právneho vzťahu výlučne medzi účastníkmi konania. Nie je možné, aby si Mesto Žilina svoje nároky odôvodňovalo predpismi verejného práva, ako to uviedlo vo svojom podaní, kde sa odvoláva na ustanovenia Cestného zákona a Vyhlášku MD č. 35/1984 Zb. Mesto Žilina nie je a nikdy nebolo podielovým spoluvlastníkom riešeného pozemku. Rozhodnutie súdu v tomto spore nebude mať žiadny dopad na mesto v rovine súkromného práva. Je pomýlená teória, ak nejaká komunikácia spíňala po technickej stránke parametre miestnej komunikácie, že je automaticky miestnou komunikáciou a že obec/mesto je zároveň automaticky aj jej vlastníkom. Mesto Žilina dlhé roky neevidovalo - nepočítalo s riešeným pozemkom ako s miestnou komunikáciou. Žalovaným bola opakovane predkladaná farebná kópia územného plánu, kde sa v časti riešeného pozemku nachádza biela plocha. Samotná spevnená plocha, ktorá sa nachádza na riešenom pozemku, bola vybudovaná na prelome 70/80 rokov poľnohospodárskym družstvom na zlepšenie pohybu poľnohospodárskych strojov, to znamená nebola budovaná mestom Žilina a ani ním financovaná. Výjazd a vjazd na uvedenú plochu bol zakázaný dopravným značením „zákaz vjazdu všetkým motorovým vozidlám“ z oboch strán. Rešpektovanie dopravného značenia od samého začiatku vynucovala štátna polícia ukladaním pokút. Mesto Žilina nie je a ani nemôže byť vlastníkom predmetnej spevnenej plochy. Navyiac, vo svojich mnohých skorších vyjadreniach toto svoje aktuálne tvrdenie popiera. Vyplýva to i z vyjadrenia Žilinskej univerzity, ktorá zaradenie predmetnej plochy do siete miestnych komunikácií považovala v roku 2018 za spornú. Mesto Žilina v podaní neuviedlo okolnosti, ktoré by mali odôvodniť právny záujem intervienta na výsledku sporu, prejavilo veľkú dávku svojvôle pri svojom postupe, keďže ako správny orgán je povinný postupovať podľa platných právnych predpisov, čo sa jednoznačne nedeje.

9. Na podklade odvolania podaného žalobcami prvoinštančný súd predložil spis s opravným prostriedkom na prejednanie a rozhodnutie odvolaciemu súdu - Krajskému súdu v Žiline, kde vec napadla do senátu 7Co pod č. 12/2021. Predsedníčka Krajského súdu v Žiline JUDr. Eva Malíková uznesením č.k. 7Co/12/2021-214 zo dňa 05. 02. 2021 Mgr. Františka Dulačku, Mgr. Máriu Kašíkovú vylúčila z prejednávania a rozhodovania sporu. Sudkyňa Krajského súdu v Žiline JUDr. Janu Kotrčová z prejednávania a rozhodnutia sporu nevylúčila.

10. Podľa čl. II. bod 2.4 písm. f/ Rozvrhu práce Krajského súdu v Žiline na rok 2021 zastupujúci predseda senátu 10 Co z dôvodu vylúčenia členov senátu 7 Co sudcov/predsedov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej z rozhodnutia v predmetnej veci podľa § 49 ods. 1, 2 CSP určil za účelom referovania a vydania rozhodnutia (hlasovania) v predmetnej veci zastupujúcich členov senátu 10 Co JUDr. Amáliu Paulerovú a JUDr. Erika Vargu. Krajský súd v Žiline postupom podľa § 54 a nasl. CSP predložil spis na rozhodnutie o námietke zaujatosti vznesenej žalobcami 1/, 2/ v nimi podanom odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 7C/88/2020-152 zo dňa 10. 12. 2020.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení 4Nc 2/2021-225 zo dňa 25. februára 2021 sudcov Krajského súdu v Žiline JUDr. Erika Vargu, JUDr. Janu Kotrčovou a JUDr. Amáliu Paulerovú nevylúčil z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 7Co/12/2021.

12. Žalovaný v rade 1/ vyslovil súhlas s čiastočným späťvzatím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zotrvál na vyjadrení k odvolaniu žalobcov zo dňa 22. 01. 2021.

13. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania

podľa § 385 CSP a postupom podľa § 10 ods. 1 CSP rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti uznesenia.

14. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

15. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Podmienky, pre ktoré je zavedená legislatívna skratka „procesné podmienky“, nie sú výslovne zákonom definované, dajú sa však vyvodiť z ustanovení Civilného sporového poriadku. Sú nimi právomoc súdu § 3 a nasl., príslušnosť súdu § 12 a nasl. CSP, existencia prekážky začatého konania podľa § 159 CSP a podobne.

16. Podľa § 3 CSP súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

17. Podľa § 4 CSP iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon.

18. Právomoc sa všeobecne posudzuje ako oprávnenie určitého štátneho orgánu riešiť otázky, ktoré sú zákonom zverené do jeho kompetencie.

19. Ust. § 3 CSP určuje, že súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Súkromnoprávne vzťahy, z ktorých vychádzajú súkromnoprávne spory a iné veci, sú charakterizované najmä právnou rovnosťou a vôľovou autonómiou ich účastníkov. Ich postavenie je rovnocenné, čo znamená, že jeden z účastníkov súkromnoprávneho vzťahu nie je oprávnený jednostranne ukladať povinnosti druhému účastníkovi a ani sám autoritatívne vynucovať splnenie povinnosti druhého účastníka súkromnoprávneho vzťahu. Nad rámec súboru vzťahov uvedených v § 3 CSP súdy prejednávajú a rozhodujú aj iné veci, ktoré sa už nezakladajú priamo na práve súkromnom, ale len vtedy, ak to ustanovuje zákon, čo vyplýva z § 4 CSP.

20. Verejnoprávne vzťahy ako vzťahy upravené normami verejného práva, sú postavené na princípe nadriadenosti a podriadenosti subjektov (princíp subordinácie). Pre tieto právne vzťahy je typické, že jeden zo subjektov (orgán verejnej moci) ukladá jednostranne druhému účastníkovi právneho vzťahu na základe zákona a presne ustanoveným spôsobom povinnosti prostredníctvom autoritatívnych administratívno-právnych aktov aplikácie práva a v týchto vzťahoch vystupuje zjavne do popredia princíp nerovnosti účastníkov a chýba tu autonómia vôle podriadeného účastníka (rozhodnutie NS SR 3Cdo 81/2007).

21. Právomoc súdu je jednou z podmienok konania (§ 161 CSP), ktorej existenciu súd skúma z úradnej povinnosti kedykoľvek počas konania. Nedostatok právomoci súdu prejednať a rozhodnúť konkrétny spor alebo vec je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ktorý kedykoľvek počas konania vedie k zastaveniu konania (§ 9 a § 10 CSP) a prípadne aj k súčasnému vyhláseniu o nedostatku právomoci (napr. čl. 27, 28 nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012).

22. Podľa § 10 ods. 1 CSP, ak spor alebo vec patrí do právomoci iného orgánu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví a spor alebo vec mu postúpi. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

23. Pod právomocou súdu sa rozumie zákonom vymedzený okruh spoločenských vzťahov, ktoré je súd oprávnený riešiť, t. j. oprávnenie súdu vec prejednať a rozhodnúť.

24. Podľa čl. 46 Ústavy SR každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

25. Ustanovenie § 3 CSP sleduje horizontálnu líniu členenia právneho poriadku na právo súkromné a verejné a následne kopíruje jednotlivé odvetvia súkromného práva. Znamená to, že ide o všeobecné vymedzenie v tom zmysle, že na založenie právomoci civilného súdu nie je potrebné žiadne ďalšie

ustanovenie, postačí ak charakter veci vychádza zo súkromného práva a zároveň neexistuje osobitné ustanovenie, ktoré by rozhodovať v danej konkrétnej veci priznávalo odlišnému orgánu.

26. Pokiaľ totiž ide o právne veci vyplývajúce z verejnoprávných vzťahov, právomoc civilného súdu na ich prejednanie je s poukazom na ust. § 3 CSP dané len v prípade, ak právomoc súdu vec prejednať a rozhodnúť výslovne ustanovuje Civilný sporový poriadok alebo iný osobitný zákon.

27. Pre analýzu právneho vzťahu účastníkov a posúdenie jeho povahy z hľadiska právomoci súdu na prejednanie a rozhodnutie o nároku, ktorý žalobca vyvodzuje z tohto právneho vzťahu, je rozhodujúce obsahové hľadisko, teda akú majú povahu práva a povinnosti účastníkov tvoriace obsah tohto právneho vzťahu. Len uvedené kritérium je určujúce pre posúdenie, či žalobou uplatnený nárok je vyvodzovaný z takého právneho vzťahu, ktorý možno podriaďiť pod niektorý z právnych vzťahov vymenovaných v § 3 CSP (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/432/2014 z 08. októbra 2014, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. apríla 2012 sp. zn. 6Cdo 102/2011, sp. zn. 4Cdo 128/97).

28. Každý orgán štátu má buď ústavou alebo zákonom určený rozsah právomoci, ktorý nemôže prekročiť, takže môže konať len to, čo mu ústava alebo zákon dovoľuje. Zákony upravujúce postavenie štátnych orgánov SR a ich právomoci neumožňujú, aby samostatne rozhodovali o konaní nad rámec zákona, t. j. mimo rozsah zákonom ustanovených právomocí. Žiaden orgán štátu nie je oprávnený z vlastného rozhodnutia a podľa vlastnej úvahy konať nad rozsah svojich zákonných právomocí, keďže takéto konanie príslušný právny predpis neupravuje (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR).

29. Žalobcovia sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia vo svojej podstate domáhajú zabezpečenia prejazdu motorových vozidiel cez nimi označený pozemok a tento sprístupniť verejnosti v súlade so spôsobom využitia tohto pozemku zapísaným v katastri nehnuteľností s tým, že ako spôsob užívania pozemku je uvedený kód 22 a z legendy vyplýva, že ide o pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasti.

30. Pokiaľ i v podanom odvolaní žalobcovia navrhli vykonať zmenu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je potrebné uviesť, že podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a naviac, podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie.

31. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. (ďalej len „cestný zákon“) v platnom znení, pozemné komunikácie sa rozdeľujú podľa dopravného významu, určenia a technického vybavenia na: a) diaľnice, b) cesty, c) miestne komunikácie, d) účelové komunikácie.

32. Podľa § 3d ods. 3 cestného zákona, miestne komunikácie sú vo vlastníctve obce.

33. Podľa § 3d ods. 4 cestného zákona, správu pozemných komunikácií vykonávajú, d) ak ide o prejazdne úseky ciest vo vlastníctve obce o miestne komunikácie a účelové komunikácie vo vlastníctve obce - obce, prípadne právnické osoby nimi na tento účel založené alebo zriadené.

34. Podľa § 4b ods. 1 cestného zákona miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií.

35. Tak zo žaloby žalobcov, ako i z podaných vyjadrení, listinných dôkazov, ktoré predložili do spisu účastníci konania, nesporne vyplýva, že pozemok tvoriaci predmet sporu - parcela č. KNC 1410/21 - zastavané plochy a nádvorja o výmere 957 m², k.ú. U. zapísaná na LV č. XXXX OÚ Žilina, katastrálny odbor, je vedená ako miestna komunikácia, správcom ktorej je mesto. Uvedenému nasvedčuje i spôsob využitia pozemku, ktorý je uvedený ako kód 22. Z legendy vyplýva, že ide o pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba, cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasti.

36. Z § 19 ods. 1 Vyhlášky Úradu geodézie a kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 461/2009 Z. z. z 28. októbra 2009, ktorou sa vykonáva zákon NR SR č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o

zápise vlastníckých a iných práv k nehnuteľnostiam vyplýva, že spôsob využívania pozemku vyjadruje účel využívania pozemku; zapíše sa na základe verejnej listiny, inej listiny alebo žiadosti vlastníka alebo inej oprávnenej osoby, pričom žiadosť sa predkladá príslušnej správe katastra.

37. Vlastníctvo k miestnym komunikáciám vyplýva priamo zo zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách - cestný zákon, kedy vlastníkom miestnych komunikácií je obec a súčasne je aj ich správcom (pokiaľ nie je na základe zmluvy správcovstvom ustanovená konkrétna fyzická alebo právnická osoba). Mesto Žilina v oznámení o vstupe do konania ako intervenient na strane žalobcov uviedol a i z vyjadrenia žalovanej v rade 3/ a žalobcov vyplýva, že Mesto Žilina cestnú komunikáciu eviduje v passpote miestnych komunikácií, ktorý je technickou evidenciou miestnych komunikácií, prípadne v územnom pláne mesta.

38. Vlastníctvo a užívanie pozemných komunikácií práva a povinnosti vlastníkov a správcov pozemných komunikácií a ich užívateľov, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy a orgánov štátneho odborného dozoru vo veciach pozemných komunikácií upravuje zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách. Otázky užívania miestnych komunikácií nie sú inštitútom súkromného práva, ale verejnoprávnymp oprávnením.

39. Podľa § 23 cestného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

40. Podľa § 10 ods. 1 cestného zákona nikto nesmie svojou činnosťou ohrozovať diaľnicu, cestu alebo miestnu komunikáciu a premávku na nich, ani sťažovať ich údržbu. Na odvrátenie takého ohrozenia uloží príslušný cestný správny orgán po dohode so zúčastnenými orgánmi nevyhnutné opatrenia; pritom môže byť tiež rozhodnuté po predchádzajúcom upozornení toho, kto ohrozenie vyvolal, o tom, že potrebné opatrenia sa vykonajú na jeho náklad.

41. Podľa § 20 ods. 1 cestného zákona na vozovke a krajniciach diaľnic, ciest a miestnych komunikácií nesmú sa s výnimkou dopravných značiek a dopravných zariadení umiestňovať predmety tvoriace pevnú prekážku. Jestvujúce pevné prekážky musia sa v lehotách určených vykonávacím predpisom odstrániť, v odôvodnených prípadoch povoľuje výnimky z tohto zákazu cestný správny orgán, ktorý môže tiež určiť odchýlne lehoty na odstránenie vstupov nadzemných vedení.

42. Podľa § 43 ods. 1 prvej vety zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke ten, kto spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť. Ak to neurobí, je povinný ju bezodkladne odstrániť na jeho náklady správcu cesty.

43. To, či pozemok, ktorý je predmetom sporu, spĺňa atribúty miestnej komunikácie alebo nie, nie je oprávnený riešiť v tomto konaní súd. Záväznú vyriešenie tejto otázky do právomoci súdu nepatrí.

44. Tak z podanej žaloby, ako i z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadrenia žalovaných 1/, 3/ jednoznačne vyplýva, že žalobcovia sa domáhajú síce pod rúškom ust. § 139 OZ vykonávania práv a oprávnených záujmov k predmetu sporu ako k stavbe miestnej komunikácie a nie k pozemku ako takému. Preto pokiaľ by súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia požadovaného žalobcami v predmetnej veci vyhovel, zasiahol by do kompetencie správcu a vlastníka miestnej komunikácie, ktorý má dostatočné zákonné oprávnenia na to, aby zabezpečil užívanie sporného pozemku ako miestnej komunikácie na účel, na ktorý je určený podľa územného plánu obce.

45. Nie je v právomoci súdu, aby svojím rozhodnutím a činnosťou nahrádzal činnosť iného orgánu a zasahoval do jeho kompetencie, pokiaľ prebieha pred týmto orgánom správne konanie, v ktorom má zákonom danú právomoc rozhodovať a svojím rozhodnutím zabezpečiť všeobecné užívanie pozemnej komunikácie, dopravu osobných motorových vozidiel, prejazd záchranných zložiek a pod. V danom prípade nejde o zabezpečenie súkromnoprávneho záujmu žalobcov, čo napokon sami v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia deklarovali, ale ide o verejný záujem k rozhodovaniu, o ktorom je súd v zmysle vyššie poukazovanej právnej úpravy vylúčený.

46. O vstupe intervenienta do konania odvolací súd vzhľadom na nedostatok právomoci vo veci konať osobitne na námietku žalovaných v rade 1/ a 3/ nerozhodoval.

47. Postupom podľa § 10 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie zrušil, konanie zastavil a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia postúpil Mestu Žilina.

48. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne prvoinštančný súd v rozhodnutí o veci samej podľa výsledku sporu.

49. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)